

РЕШЕНИЕ

№ 26476

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6008** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД против решение № 67/22.05.2024г. на министъра на околната среда и водите. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице с правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Производството пред административния орган е образувано по молба на жалбоподателя с вх. № ПВ-3/09.02.2022 г. по описа на Министерство на околната среда и водите (МОСВ). Издателят на оспорения акт взел предвид, че подателят е титуляр на разрешително № 1037/20.02.2007 г., издадено от министъра на околната среда и водите, изменено и продължено с негово решение № 355/23.11.2011 г., за водовземане от повърхностен воден обект язовир „Пясъчник“ с цел на водовземане - напояване. Разрешителното е с краен срок на действие 20.02.2022 г. и е поискано продължаване на този срок. На основание чл. 46 от Наредбата за ползването на повърхностните води (НППВ, обн., ДВ, бр. 25 от 26.03.2021 г.) административният орган изискал становище и съответно допълнително информация от директора на Б. дирекция „Източнобеломорски район“ (БДИБР) за изпълнението на условията и задълженията в разрешителното и за платени такси, както и по отношение на

предвижданията на действащия на основание чл. 159, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ) План за управление на речните басейни (ПУРБ) и действащия на основание чл. 147, ал. 3 от ЗВ План за управление на риска от наводнения (ПУРН) в Източнобеломорски район за периода 2016- 2021 г., които се прилагат до приемането на актуализираните планове. От представените с писма вх. № ПВ-3/17.03.2022 г., № ПВ-3/27.09.2022 г., ПВ-3/10.10.2022 г. и ПВ-3/14.09.2023 г. на МОСВ становища издателят на оспорения акт приел, че е налице неизпълнение на условията, поставени в разрешителното. Използваните водни количества се измерват с рейка, а не е монтирано измервателно устройство, отговарящо на изискванията на Закона за измерванията и Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол; не е провеждан собствен мониторинг - последният представен в БДИБР протокол от анализ на повърхностните води на язовира е за 2017 г.; в БДИБР няма представени платежни нареждания от дружеството за заплатена такса за правото на водовземане. Отбелязано е в обстоятелствената част на оспорения акт, че видно от представените банкови извлечения, разпореждания на Националната агенция за приходите (НАП) за събрани суми и извлечение от счетоводната програма за платени наказателни постановления на БДИБР, от „Напоителни системи“ ЕАД не са заплатени в законоустановения срок таксите за правото на водовземане за 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 и 2022 година, което е нарушение на чл. 194б, ал. 2 от Закона за водите. Като следващо неизпълнение на условията на разрешителното е посочено, че за периода на действието му са установени нарушения на месечния график за използване на водите от комплексните и значими язовири, утвърден от министъра на околната среда и водите, който е неразделна част от разрешителното, с което е нарушена разпоредбата и на чл. 48, ал. 1, т. 11 от ЗВ. Неспазването е установено за месец март и месец май 2020 г., за всяко от които нарушения били издадени и влезли в сила наказателни постановления, приложени в административната преписка.

При така установените обстоятелства издателят на оспорения акт приел, че в процедурата, образувана по заявление за продължаване срока на действие на разрешителното по чл. 78 от ЗВ, компетентният орган по чл. 52, ал. 1 от същия закон действа в условията на обвързана компетентност. За да бъде издадено решение за продължаване на срока на действие на разрешителното следва да са изпълнени всички изисквания в чл. 78, ал. 2 от ЗВ, а именно, молбата за продължаване да е подадена в законоустановения срок; да не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси, както и да са изпълнени условията на издаденото разрешително. В случая освен неизпълнение на условията на разрешителното (за монтиране на измервателно устройство и извършване на собствен мониторинг) е налице и нарушаване на изискванията на чл. 194б, ал. 2 от ЗВ за внасяне на дължимата такса за водовземане в законоустановения срок. По тези съображения и на основание чл. 78, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗВ, с оспореното решение е отказано исканото продължаване на срока на действие на разрешително № 1037/20.02.2007 г., издадено от министъра на околната среда и водите на „Напоителни системи“ ЕАД за водовземане от язовир „Пясъчник“, с цел на водовземане: напояване. В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на други релевантни обстоятелства, извън установените в производството пред административния орган, а не се и твърди съществуването на такива. Както е посочено в мотивите на оспорения акт, изискване за продължаване срока на разрешението е да не се нарушават нормативни разпоредби или обществени интереси.

Последните са сред целите на закона, изброени в чл.2 ЗВ. Именно с оглед тези цели следва да бъдат тълкувани неговите разпоредби, съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове. За постигането на посочените цели е необходимо стриктно съблюдаване на разпоредбите на специалния закон и подзаконовите нормативни актове. Едно от изискванията към титуляра на разрешително за водовземане при упражняване на правата от същото е да извършва собствен мониторинг на язовира. Не се установява в случая това задължение да е изпълнено, а не се и оспорва от жалбоподателя, че такъв мониторинг не е извършван. Ирелевантно е соченото съдействие от служители на дружеството в пробонабиране, извършвано като част от програмата за контролен мониторинг на повърхностни води на територията на Източнобеломорски район за периода на ПУРБ 2016-2021г. Дружеството – жалбоподател има задължение за провеждане на собствен мониторинг, съгласно чл.56, ал.1, т.14 ЗВ и той е една от мерките за постигане целите на закона. След като това задължение не е изпълнено (с изключение само на 2017г.), това обстоятелство е достатъчно условие да бъде отказано продължаване срока на разрешителното.

Наред с това, безпротиворечиво се установява и друго основание за отказ – а именно, липсата на измервателно устройство, отговарящо на нормативните изисквания съгласно чл.194а, ал.1 ЗВ. С т. I.4 на решение № 355/23.11.2011г. (л.243-244 от делото) в първоначално издаденото разрешение е добавен разделът «Задължения за провеждане на собствен мониторинг», в т.1 от който изрично е посочено «Измерваните обеми да се измерват с измервателно устройство, отговарящо на изискванията на закона за измерванията и Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол (обн., ДВ, бр.98/2003г.)». Доказателства за съответствие на наличната рейка с посочените изисквания не са представени в производството пред административния орган и след изрични указания за това, дадени с писмо изх. № ПВ-3/26.09.2022г. на МОСВ (л.215); не бяха представени такива и пред съда.

Тези две несъответствия с изискванията на закона изключват възможността за продължаване срока на разрешителното, макар останалите обстоятелства, взети предвид от административния орган да не обективират такива пречки. Установява се да не са спазени месечните режимни графици за използване на водите в комплексните и значими язовири, какъвто е процесният, само през м. март и май 2020г., които са значително отдалечени назад във времето и наложените за тези две нарушения санкции са платени (л.218-219). Ето защо, към момента на постановяване на процесния отказ последиците от тези две нарушения са били заличени и съответно, те не са релевантни за преценката относно предпоставките за исканото продължаване на срока на разрешителното. Аналогично, макар и неплащани в съответния срок за това, таксите за правото на водовземане са заплатени преди издаване на отказа. Видно от представените платежни нареждания (л.18-23), последните две от тях са от дата 19.12.2023г., а следователно, преди релевантния момент на издаване на оспорения акт – 142, ал.1 АПК. В тази връзка следва да се отбележи и, че периодът, в който таксите не са били внасяни, е значителен и административният орган е дължал своевременно да предприеме необходимото за събирането им. По изложените съображения, неплащането на тези такси в срок не се явява в случая основание за отказ. Независимо от това, предвид обсъдените по-горе две обстоятелства, срокът на разрешителното не е могъл да бъде продължен.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на

основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е постановено от компетентен орган в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв., съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ. Същото е дължимо на МОСВ, което е юридическо лице, съгласно чл.42, ал.2 от Закона за администрацията.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Напоителни системи“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], против решение № 67/22.05.2024г. на министъра на околната среда и водите.

ОСЪЖДА „Напоителни системи“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Министерство на околната среда и водите сумата 100 (сто) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: